

Het portret van de familie De Bruijn de Neve

PIETER CHRISTOFFEL WONDER, CA 1813
OLIEVERF OP PANEEL, 61,7 x 75,0 CM
GESIGNEERD, RECHTSONDER: P.C. WONDER: F
SIMON VAN GIJN-MUSEUM AAN HUIS, DORDRECHT

Werkstuk

Kernproblemen 1750 - 1900

Cursus 2008-2009

Docenten Dr Annemieke Hoogenboom en Dr Dirk van de Vijver

Departement Geschiedenis en Kunstgeschiedenis

Faculteit Geesteswetenschappen

Universiteit Utrecht

Geschreven door: Pieter C. Vis, studentnummer 3067785

Rhenen, 5 maart 2009

INLEIDING

Toen dit familieportret in 1960 in ons ouderlijk huis in Haarlem kwam, was ik als puberende jongeman met heel andere dingen bezig dan met kunst. Het werd gehangen in de zitkamer boven de divan waar mijn vader via een dagelijkse middagrust een hernia trachtte te overwinnen.

Het werk had een vrij brede, vergulde lijst maar domineerde geenszins, ook al omdat mijn vader met zijn grote lichaam (hij was 1,95 m) het paneel tot onbeduidende proporties reduceerde. Als kinderen wisten wij weinig van het schilderij, wel dat het enigszins bijzonder was, alleen al omdat het portret van tijd tot tijd voor tentoonstellingen beschikbaar werd gesteld. Anekdoten rondom het portret waren er genoeg en vader Vis - niet te zeer gehinderd door kunsthistorische kennis - wist deze zo te brengen dat bij broers en zus tot op heden grote verwarring heerst over de werkelijke feiten en achtergronden.

Inmiddels is het familieportret recent aan de openbaarheid prijsgegeven en mijn studie kunstgeschiedenis dusdanig gevorderd dat op een aantal vragen onderbouwde antwoorden gegeven kunnen worden. Deze vragen betreffen onder meer:

- Wie zijn de afgebeelde personen?
- Wie was P.C.Wonder?
- Hoe is dit schilderij in bezit gekomen van de familie Vis?

BESCHRIJVING

Het schilderij toont een aantal personen ten voeten uit in een interieur. De figuren zijn regelmatig verdeeld over een denkbeeldige lijn, die de deuropening verbindt met de rechteronderkant van het portret. Het licht, komt vermoedelijk van ramen die zich achter de beschouwer bevinden.

Centraal in het midden zit een man met twee vrouwen aan een tafel; dichtbij staat een vrouw, gehuld in een blauwe jurk een brief te lezen. Via de geopende deur komen een man en vrouw binnen, die hun jassen nog aan hebben. De vrouwen, haardracht à la Grèque, dragen kleurrijke kleding volgens de toen heersende Empiremode. De mannen zijn gekleed in sobere zwarte kostuums, kniebroeken en witte overhemden.

Er is enige interactie tussen de personen waarneembaar: de zittende man kijkt naar de aandachtig lezende, staande vrouw; de zittende jonge vrouw ziet op naar het binnenkomende paar. Alleen de oudere dame - mild glimlachend - richt haar aandacht op ons, de beschouwers.

De wanden zijn bruin gekleurd en vormen een rustige achtergrond voor de stijlvolle kleding van de aanwezigen. Met precisie is een aantal interieurelementen geschilderd. Een grisaille boven de deur met tochtgordijn, een vogelkooi, waarin met enige moeite een vogel te ontwaren valt, vergulde wandkandelaars,

een blauwe hyacint op de schoorsteen, waarboven een wandschildering met een berglandschap en een mahoniehouten secretaire met pendule onderstrepn de welstand van deze familie.

Het meubilair, slechts voor een deel zichtbaar, is felrood gestoffeerd. Op een van de stoelen is een mantel gedrapeerd, geflankeerd door een hoed. Onder de tafel ligt een grijs kleed, dat het kamerbrede rode Smyrna-tapijt voor een deel bedekt, kennelijk om vlekken te voorkomen (een zogenaamd morskleed). Een aardig detail is de stoof vlakbij de voeten van de oudere dame.

Het huiselijke karakter wordt versterkt door het breiwerk met de knot in een zilveren mandje, het hondje, het borduurwerk in de handen van de jonge vrouw en het kopje op dressoir of secretaire. De man heeft een goudkleurig doosje in zijn hand en op tafel ligt een boek, dat bij nadere bestudering geen leesboek, maar een kasboek lijkt te zijn.

Een dergelijk schilderij wordt wel aangeduid als een conversatiestuk. Dit genre betreft meestal kleinere schilderijen, waarbij personen - hedendaags gekleed - in een intieme huiselijke setting worden geplaatst.¹

¹ D'Oench, Ellen and Yale Center for British Art., *The conversation piece : Arthur Devis & his contemporaries*, New Haven 1980 p. 3.

De oorsprong moet worden gezocht in de zeventiende-eeuwse Hollandse portretkunst. Conversatiestukken werden onder anderen door Terborch en Metsu gemaakt. Wonder was een groot bewonderaar van deze kunstenaars.

EEN VERHAAL?

Op de achterzijde van het paneel is een drietal etiketten geplakt, waarvan het oudste ogenschijnlijk relevante feiten bevat. De tekst, in inkt geschreven, luidt:

Fa.... groep / Jacob de Bruyn de Neve / en / Aga... Agnita Oudboter / met 3 dochters/ Lena / Maria / Johanna Petronella op den achtergrond / met haar e (chtgeno) ot Johannes Moll./ geschilderd te Dordrecht 1813.

Dit etiket is vermoedelijk van latere datum, maar biedt in elk geval een mogelijkheid om een en ander te verifiëren. Speurwerk in het stadsarchief van Dordrecht levert de volgende gegevens op:²

Willem Jacob de Bruijn de Neve (1759-1834), gehuwd met Agatha Agnita Ouboter, had drie dochters: Johanna Petronella, Jacoba Margaretha en Helena Susanna. De oudste dochter Johanna, in 1813 26 jaar oud, was getrouwd met Johannes Moll. Het Dordrechts archief vermeldt de geboorte van Hendrik Marinus de Bruijn de Neve op 16 november 1813. Hetzelfde archief bevat een bericht van overlijden van Johanna op 16 januari 1814. Dit moet ongetwijfeld een hard gelag zijn geweest voor haar ouders, die dertien jaar geleden al een vijftienjarige dochter verloren hadden.

De dood van Johanna, twee maanden na de geboorte van Hendrik, maakt in elk geval de datering van het schilderij aannemelijk, de sterfdatum van Johanna is immers een terminus ante quem. Helena en Jacoba was overigens wel een lang leven beschoren, maar beiden bleven ongehuwd.

Over vader Willem is niet veel bekend. Hij is afkomstig uit Amsterdam, als beroep wordt koopman respectievelijk suikerraffinadeur genoemd. In 1825 stond hij vermeld in een lijst van notabele (zeer vermogende) kooplieden.³ Ook is hij vanaf 1795, met onderbrekingen weliswaar, lange tijd raadslid

van de stad Dordrecht geweest. Op 75-jarige leeftijd stierf hij en nog geen twee maanden later zijn drie jaar oudere echtgenote. Hij liet een belangrijke verzameling van goede schilderijen en tekeningen na.⁴

Toch zetten deze schaarse feiten het familieportret in een bijzonder daglicht, zodat het mogelijkerwijs voor deze familie van bijzondere betekenis is geweest.

De scene begint rustig, het is een koele dag (stoof en jurk met hermelijnbont) in het voorjaar (bloeiende hyacint) van 1813. Vader Willem zit aan tafel met zijn vrouw en hun jongste dochter. Het is een huiselijk gezicht, Willem neemt wat snuiftabak en kijkt onderwijl in zijn kasboek, Moeder Agatha breit en Lena borduurt.

Plotseling komt Jacoba binnen met een aan haar gerichte brief in de hand. Zij heeft haast, werpt haar mantel en hoed op een stoel, neemt geen tijd om te gaan zitten en gaat aandachtig de verzegelde brief lezen. Het is een dankbrief van een Franse officier, die zij een schuilplek heeft geboden tijdens de opstand.⁵

Dan is er weer een verstoring: de oudste zuster Johanna betreedt de kamer met haar man Johannes Moll en ook zij gunnen zich geen tijd om met hulp van een dienstbode hun jassen in de vestibule uit te trekken. Waarom heeft het tweetal haast, is het niet aannemelijk dat zij voor hun ouders een blijde tijding hebben, namelijk de zwangerschap van Johanna? Het kind zou het eerste kleinkind worden van Willem en Agatha.

De geboorte van een kleinzoon, gevolgd door het droevige overlijden van Johanna na twee maanden, zullen voor de grootouders onvergetelijke gebeurtenissen zijn geweest, die dankzij dit schilderij levend gehouden konden worden.

Vanaf 1813 tot 1834 heeft de Dordtse familie aan de Groenmarkt A 292 (nu huisnummer 63-71) gewoond; het interieur is vermoedelijk een kamer van dit huis.⁶ De vraag is of de

² Dit onderzoek is verricht door de conservator van SIMON VAN GIJN-museum aan huis, Chris M. de Bruyn.

³ Boezeman, J.W., 'Nominatie notabele kooplieden anno 1825', *Bulletin Historisch Huizenonderzoek "Het Nieuwe Werck"* (2007), p.14.

⁴ Algra, Margreet, *Pieter Christoffel Wonder (1777-1852): een Utrechtse kunstenaar en zijn milieu*, Utrecht 1997 p. 47.

⁵ Volgens de familie-overlevering, zie Staring, A., *De Hollanders thuis*, 's-Gravenhage 1956 p. 186. Staring verwisselt echter de namen van de dochters.

⁶ Havers, G., M. Groos, T. Groeneveld and e.a., *Het Haentje aan de Vogelmarckt. Beerkelderonderzoek in het*

plaatsing van de deuropening een weergave van de werkelijkheid is. Het licht komt via de

WOONHUIS GROENMARKT 63-71, DORDRECHT

ramen, die zich achter de beschouwer bevinden (meelicht). De gang zou zich in dat geval aan de rechterzijde moeten bevinden. Het pand bestaat nog wel, maar is inwendig geheel verbouwd.⁷

Het Stadsarchief van 1830 vermeldt als bewoners van dit pand behalve de namen van de ouders en de twee dochters ook die van de zestienjarige kleinzoon. Dit zou kunnen betekenen dat de grootouders de zorg voor hun kleinzoon overgenomen hebben.

PIETER CHRISTOFFEL WONDER (1777-1852)

Wonder was 36 jaar toen hij het familieportret schilderde. Over zijn geboortjaar bestaat enig misverstand, dat hij zelf veroorzaakt heeft door in zijn eigen biografie 1780 te vermelden.⁸ Zijn goede vriend Adriaan Cock schreef naar aanleiding van Wonders overlijden in 1852 een artikel, waarin 10 januari 1777 genoemd wordt.⁹ Deze datum stemt overeen met die van het gemeentearchief van Utrecht. Wonder was geboren en getogen in Utrecht en grotendeels autodidact. Hij kreeg

ZELFPORTRET P.C. WONDER
1805/08

pand Groenmarkt 63-71 te Dordrecht door AWN-amateurarcheologen, Nieuw-Lekkerland 2001 p. 13.

⁷ De Bruyn zet ook vraagtekens bij de plaatsing van de deur, zie Bruyn, Chris M. de, 'Portret van de familie De Bruijn de Neve in een interieur', *Bulletin van de vereniging Rembrandt* (2008), p. 19.

⁸ Handgeschreven autobiografie van P.C. Wonder, Rijksprentenkabinet nr 8. Bij het RKD staat in alle onderzochte dossiers 1780 als geboortjaar vermeld.

⁹ Cock, A., 'Pieter Christoffel Wonder te Utrecht. Eene bijdrage, aan de nagedachtenis van wijlen dien kunstschilder gewijd', *Astrea* (1852), p. 268.

tekenlessen van een Utrechtse behangsel- en rijtuigschilder en heeft in 1804 in Düsseldorf lessen aan de Academie gevolgd. Maar volgens eigen zeggen heeft hij het meeste geleerd van het kopiëren van grote meesters zoals Van Dijck en Rubens, die in de vorstelijke galerij van Düsseldorf hingen.¹⁰

Mogelijk zijn de gebrekkige opleidingsfaciliteiten in Utrecht de reden geweest om samen met een andere schilder, J.B. Kobell, *Kunstliefde* in 1807 op te richten.¹¹ Dit genootschap kende vooral vooraanstaande en rijke liefhebbers. Er werd naar gekleed model getekend, wat meer in zwang kwam in het laatste kwart van de achttiende eeuw. Als oprichter en directeur van *Kunstliefde* was Wonder een belangrijk figuur in Utrechtse kunstkringen geworden. Vele portretten van voorname Utrechtse inwoners, zoals hoogleraren, leden van de Duitse Orde en rijke burgers, getuigen hiervan.

Waarom hij in 1812 naar Dordrecht ging is niet precies bekend. Hij heeft daar collega-schilders Van Strij en Schouman geportretteerd.

Dordtse portretten P.C. Wonder 1812

MARTINUS SCHOUMAN

JACOB VAN STRIJ

ABRAHAM VAN STRIJ

Deze drie portretten behoren tot de hoogtepunten van zijn werk omdat Wonder zijn oudere collega's ongeposeerd en levensecht heeft geschilderd. Hij gaf hiermee natuurlijk ook blijk van zijn kunnen, waaraan een zekere beroepseer of zelfs rivaliteit aan ten grondslag zou kunnen liggen.¹² Deze doeken zijn in tegenstelling tot het familieportret wel gedateerd, namelijk op 1812.

¹⁰ Immerzeel, J Jr, *Levens en werken de Hollandsche en Vlaamsche Kunstchilders, Beeldhouwers, graveurs en bouwmeesters*, Amsterdam 1842 p. 248.

¹¹ Tilborgh, Louis van; Hoogenboom, Annemieke, *Tekenen Destijds*, Utrecht 1982 p. 19.

¹² Peter Hecht in AVRO-televisieprogramma 'Nieuw in Nederland' 8 september 2008.

De Bruijn de Neve was suikerraffinadeur, mogelijk heeft hij van Utrechtse collega's Van Beek en Van Dorselen, die in dezelfde branche werkzaam waren en goed bekend met Wonder, lovende woorden gehoord. Maar het kan ook zijn dat De Bruijn de Neve - een liefhebber van kunst - via Van Strij of Schouman kennis heeft gemaakt met onze Utrechtse kunstenaar. In zijn nalatenschap werden verschillende werken van deze Dordtse schilders aangetroffen.¹³

In 1817 ontving Wonder de gouden erepenning van Felix Meritis. Deze prijs werd jaarlijks uitgereikt aan kunstenaars, die in competitie een voorgeschreven onderwerp moesten uitbeelden. In dat jaar ging het om *Een musicerend gezelschap*, dat naar het oordeel van de commissie van Wonder het beste was.

In 1819 maakte Wonder kennis met Sir John Murray, een zeer vermogende Schotse kunstliefhebber en op rondreis in Nederland. De generaal en baron was onder de indruk van de Utrechtse kunstenaar en haalde hem over om in

Engeland te komen wonen. Vanaf 1824 tot 1832 heeft P.C. Wonder met veel succes in Londen gewerkt dankzij opdrachten en bemiddeling van John Murray.

Uit die periode stamt onder meer een groot werk *De kunstgalerij van Sir John Murray* en een verrassend schilderij van het trappenhuis van Wonders Londense woning met kruisende daglichten (zie pagina 6).¹⁴

Na zijn terugkeer in Utrecht kreeg Wonder het enigszins moeilijk en volgens Cock klaagde de kunstenaar dat hij niet meer werd uitgenodigd voor diners en tentoonstellingen.¹⁵

Pieter Christoffel stierf op 12 juli 1852 in Utrecht en executeur testamentair Cock constateerde dat Wonder "Geene middelen,

maar (en dit strekt den miskenden man tot eere!) ook niet de geringste schuld heeft achtergelaten".¹⁶

EIGENAREN VAN HET FAMILIEPORTRET

Het schilderij is tot de dood van echtpaar De Bruijn De Neve in hun bezit geweest. Kennelijk hebben zij er niet voor gekozen om het paneel aan een van hun ongetrouwde dochters na te laten. Aangenomen moet worden dat het vanaf 1834 naar de familie Moll gegaan is. Mogelijk direct naar kleinzoon Hendrik, die zich naar zijn moeder Moll de Bruijn De Neve noemde. Hij studeerde toen Letteren in Leiden en werd in 1842 rector van het gymnasium in Zierikzee.¹⁷ Na diens dood in 1898 is het portret vermoedelijk in handen gekomen van zijn zoon Johan Moll, ook rector, maar dan in Amersfoort. Diens weduwe Moll - Coninck Westenberg, heeft het kort in eigendom gehad tot haar overlijden in 1921/2. Dit blijkt uit een tentoonstellingscatalogus van 1921, waarin zij als eigenares vermeld staat.

Door het huwelijk van dochter Johanna Cornelia Moll met Walter Pieter Vis, kwam het portret bij de familie Vis, waar het tot 2007 bij drie generaties in rechte lijn in bezit gebleven is.

De laatste particuliere eigenaar is Dirk Joannes Vis, die het portret via Christie's Amsterdam heeft laten veilen. Dankzij steun van de Vereniging Rembrandt kon SIMON VAN GIJN - Museum aan huis dit voor Dordrecht belangwekkende kunstwerk verwerven. Het museum beschikt reeds over de Van Strij-portretten en het interieur is van een nog steeds bestaand Dordts huis.

EEN FAMILIE-ANEKDOTE ONTZENUWD

In de familie Vis werd beweerd dat deze gouden snuifdoos, nog steeds in bezit van de familie, afgebeeld is op het De Bruijn De Neve-portret. Een eenvoudige visuele vergelijking leert echter dat dit niet het geval kan zijn, gelet op kleur en vorm. Onderzoek naar de goudmerken zal meer informatie kunnen verschaffen.

¹³ Algra, Margreet, *Pieter Christoffel Wonder (1777-1852): een Utrechtse kunstenaar en zijn milieu*, Utrecht 1997 p. 47.

¹⁴ Jansen, Guido, *Op zoek naar de Gouden Eeuw. Nederlandse schilderkunst 1800-1850*, Den Haag 1986 p. 178.

¹⁵ Cock, A., 'Pieter Christoffel Wonder te Utrecht. Eene bijdrage aan de nagedachtenis van wijlen dien kunstschilder gewijfd', *Astrea* (1852), p.270.

¹⁶ Ibid.p.272.

¹⁷ Zuidema, *Nieuw Nederlandsch biografisch woordenboek*, Leiden 1911 p. 936.

TENTOONSTELLINGEN

Tentoonstelling	Jaar	Locatie
Het portret in Nederland van 1730-1830	1921	Den Haag
Dutch Conversation Piece	1947	London
Hollandse Babbelsuk	1947/8	Amsterdam
Beitel en Palet	1957	Utrecht
150 jaar Nederlandse kunst	1963	Rotterdam
125 jaar openbaar kunstbezit	2008/9	Amsterdam

Uit archief onderzoek bij het Rijksbureau voor Kunsthistorische Documentatie (RKD) blijkt dat het portret in de twintigste eeuw vrij regelmatig uitgeleend werd. Het ging zelfs in 1947 de Noordzee over naar Londen. Het familieportret is tot 1850 niet op een tentoonstelling verschenen.¹⁸ Over de tweede helft van de negentiende eeuw zijn geen gegevens bekend.

TOT SLOT

Pieter Christoffel Wonder was een uitstekend schilder, maar wellicht te laat geboren. Zijn voorkeur voor de zeventiende-eeuwse kunst maakte dat hij zich vooral kon en mogelijk moest manifesteren in de portretkunst, terwijl zich eind achttiende, begin negentiende eeuw modernere stromingen als Neoclassicisme, Romantiek en Realisme begonnen te ontwikkelen.

De meeste roem als portrettist vergaarde hij in Engeland, waardoor zijn faam in Nederland en vooral tot Utrecht beperkt bleef. Misschien is dat de reden waarom hij andersoortig werk nauwelijks maakte en waarom dergelijke schaars aanwezige werken onverkocht in zijn nalatenschap achterbleven, zoals *De Tijd* en *Het Trappenhuis*.

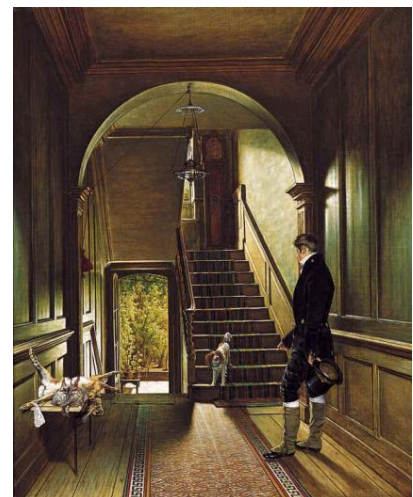
Het verhaal op het schilderij *De Bruijn de Neve* is geconstrueerd aan de hand van familiegebeurtenissen rondom 1813. Het familieportret kan uiteraard op andere gronden tot stand zijn gekomen. Zeker is dat dergelijke conversatiestukken altijd composities zijn die sterk werden beïnvloed door de opdrachtgever.

Het beperkte onderzoek, waarvoor een maand beschikbaar was, heeft evenwel genoeg gegevens opgeleverd om achtergronden, personages en eigenaren van dit paneel te achterhalen, al blijven er nog wel enige onderzoeksvragen onbeantwoord. Maar is dit laatste niet inherent aan kunsthistorische onderzoek, dat altijd worstelt met een tekort aan feitelijke gegevens?

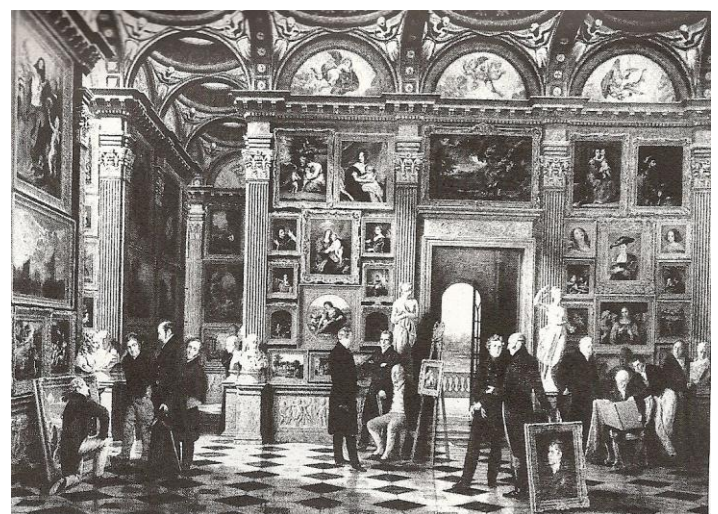
¹⁸ Algra, Margreet, *Pieter Christoffel Wonder (1777-1852): een Utrechtse kunstenaar en zijn milieu*, Utrecht 1997 p. 139-141.

DE TIJD, P.C.WONDER , 1810,
OLIEVERF OP DOEK, 124 x 107 CM

HET TRAPPENHUIS VAN WONDERS LONDENSE WONING,
P.C.WONDER, 1828, OLIEVERF OP DOEK, 71 x 58 CM

KUNSTGALERIJ VAN SIR JOHN MURRAY, P.C.WONDER, 1829 , OLIEVERF OP DOEK

BRONNEN

Stadsarchief Dordrecht

Codicil Mevrouw J.C. Van Helsdingen-Moll

AVRO-televisieprogramma 'Nieuw in Nederland' 8 september 2008, Peter Hecht, Chris de Bruyn

Autobiografie Pieter Christoffel Wonder, handgeschreven, datering onbekend, vermoedelijk voor 1842 en na 1818, Rijksprentenkabinet nr 8

Rijksbureau voor Kunsthistorische Documentatie (RKD) BD 1300/02/04/06/50/52/54/84

LITERATUUR

Algra, M., *Pieter Christoffel Wonder (1777-1852): een Utrechtse kunstenaar en zijn milieu*, Utrecht 1997

Boezeman, J. W., 'Nominatie notabele kooplieden anno 1825', *Bulletin Historisch Huizenonderzoek "Het Nieuwe Werck"* Nr. mei (2007), pp. 14

Bruyn, C. M. d., 'Portret van de familie De Bruijn de Neve in een interieur', *Bulletin van de vereniging Rembrandt* Nr. 2 (2008), pp. 19 - 21

Cock, A., 'Pieter Christoffel Wonder te Utrecht. Eene bijdrage, aan de nagedachtenis van wijlen dien kunstschilder gewijd', *Astrea* Nr. 2 (1852), pp. 268-274

D'Oench, E. en Yale Center for British Art., *The conversation piece : Arthur Devis & his contemporaries*, New Haven 1980

Dalen, J. L. v., *De regeering van 1795-1813, het tijdperk onder Franschen invloed*, Schiedam 1987

Havers, G., Groos, M., Groeneveld, T. en e.a., *Het Haentje aan de Vogelmarckt. Beerkelderonderzoek in het pand Groenmarkt 63-71 te Dordrecht door AWN-amateurarcheologen*, Nieuw-Lekkerland 2001

Immerzeel, J. J., *Levens en werken de Hollandsche en Vlaamsche Kunstchilders, Beeldhouwers, graveurs en bouwmeesters*, Amsterdam 1842

Jansen, G., *Op zoek naar de Gouden Eeuw. Nederlandse schilderkunst 1800-1850*, Den Haag 1986

Niemeijer, J. W., 'P.C.Wonder in Engeland', *Bulletin van het Rijksmuseum* Nr. 13 (1965), pp. 115-123

Staring, A., *De Hollanders thuis*, 's-Gravenhage 1956

Tilborgh, L. v. H., Annemieke, *Tekenen Destijds*, Utrecht 1982

Zuidema, *Nieuw Nederlandsch biografisch woordenboek*, Leiden 1911

BIJLAGE: EIGENDOMSOVERDRACHTEN FAMILIEPORTRET DE BRUIJN DE NEVE

Eigenaar	verkregen door	Eigendom van tot	Familierelatie
Wilem Jacob de Bruijn de Neve (1759-1834)	opdracht	1813-1834	Opdrachtgever
Johan Moll (1779 - 1846)	vererving	1834-1846	schoonzoon van Willem Jacob, gehuwd met oudste dochter Johanna
Hendrik Marinus Moll de Bruyn de Neve (1813-1898)	vererving	1846-1898	zoon van Johan Moll en Johanna de Bruijn de Neve
Johan Hendrik Moll (1847-1915)	vererving	1898-1915	zoon van Hendrik Moll de Bruyn de Neve
Petronella Arnolda L. M. Moll-Coninck Westenberg (1852-1921)	vererving	1915-1921	echtgenote van Johan Hendrik Moll
Johanna Cornelia Vis-Moll (1881-1960)	vererving	1919-1960	Dochter van Johan Moll en Petronella Coninck Westenberg
Pieter Cornelis Vis (1908-1978)	vererving	1960-1978	zoon van Johanna Cornelia Moll en Walter Pieter Vis
Carolina Leonarda Vis-Sanders (1908-1990)	vererving	1978-1990	echtgenote van Pieter Vis
Dirk Joannes Vis (1948-)	vererving	1990-2007	jongste zoon van Pieter en Caroline Vis
Dordts Museum, Museum van Gijn	veiling-aankoop	2007-	